

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedietja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 154.

V Ljubljani, v sredo 8. julija 1896.

Letnik XXIV.

Akademična svoboda.

Te dneve končujejo po raznih učnih zavodih šolsko leto. In v tej dobi se bolj intenzivno, kakor sicer obrača pozornost slovenskih rodoljubov na našo šolsko mladino, vzlasti pa na one, ki se v tem letu ločijo iz srednješolskih zavodov ter vstopijo na visoke šole kot akademiki.

Slovenci smo dolžni skrbeti za svetno in duhovsko inteligencijo, ako hočemo svojemu narodu priboriti častno mesto v vrsti kulturnih narodov, posebno pa še zato, da se s posredovanjem te inteligencije tudi naš narod udeležuje dobrot duševnega in gmotnega mejnarodnega napredka. Malo je nas Slovencev, zato jim treba skrbeti za tem večjo izobrazbenost, neznatna je zemlja, koder prebivamo, zato je naša dolžnost, da tem razumnejše porabimo vse njene sile in vrline v duševno in gmotno korist narodovo. — To je vzrok dovolj, da je vsakemu demoljubu odlična skrb delovati nato, da naši šolski mladini naklanjamo vso pozornost in vsestransko požrtvovalno ljubezen. — Za slovenske bogoslovce je po duhovniških semeniških oskrbljeno za nujne gmotne potrebe in za duševno izobrazbo, slabo pa je splošno oskrbljeno za slovenske vseučilišnike. V tem oziru treba pohvaliti in podpirati vse napore, ki se trudijo za podporo naših vseučilišnikov. Resnica je namreč žalostna a neovrgljiva, da mnogo naših akademikov propade zaradi revščine. Zato je bolj pametno podpirati vseučilišnike, nego kamenje metati nanje zaradi tega, ker se ta ali oni v velikem mestu izgubi.

Ni pa kriva samo revščina propadanju naše vseučilišne mladine, marsikomu spodkoplje podlago za srečno prihodnjost tudi zloraba takozvane akademične svobode. Mladina je v veliki nevarnosti, ako jo v pravih mejah ne vzdržuje versko-nravna brzda

in proti temu se ravno vzdiguje napačno razumevana akademična svoboda.

Za te naše besede nam je dala povod okrožnica odbora akademičnega društva „Slovenije“, doposlana abiturijentom ljubljanske gimnazije, ki se sklicuje na to akademično svobodo, a se uprav v tej okrožnici sam zelo pregreši proti tej svobodi. V tej okrožnici pravi odbor, da najde v „Sloveniji“ na Dunaju vsak dijak svoj dom, popolno svobodo v verskem, političnem in socialnem njegovem prepričanju, da društvo dela za slogo mej slovenskimi vseučiliščniki ter da obsoja vsak v tem oziru pričetni poskus. Na to pa odbor na nečuvem, svobodnega akademika skrajno nedostojen način napada akademično društvo „Danico“, doslovno piše:

„V tej smeri deluje kat. akad. društvo „Danica“, ki je razcepila slovensko dijaštvo v dva sovražna tabora. Toda hvala, da le životari to društvo in je upati, da kmalu pogine. „Slovenija“ pa se nikakor ne boji svoje tekmovalke, kajti ona je slovenskemu dijaštvu vedno še to, kar mu je bila skozi 25 let. To jasno spričuje število njenih udov, še bolj pa priča o tem peščica članov „Daničinih“!

Bratje - abiturijenti! Odločiti se vam bo torej, ali se podaste pod jarem „Danici“ ali se postavite na lastne noge, kar se spodobi akademiku. Zbirati vam bo, kar vas pride na Dunaj, mej katoliško „Danico“ in mej takozvano „liberalno“ „Slovenijo“!

Da naše društvo je res liberalno, a le v tem pomenu, da pusti svojim članom popolno prostost, prepričanja in nikomur ne vsiljuje tega ali onega mnjenja, naj si bode v verskem, političnem, socialnem ali kakem drugem oziru. Mesto „liberalna“ „Slovenija“ reči bi morali „tolerantna“ „Slovenija“! Katoliška „Danica“ pa je tako zelo katoliška, da — po izrazu nekega njenega bivšega člana — katoličanu niti mogoče ni biti njen ud!“

Za odbor sta podpisana predsednik Fr. Muhič in tajnik I. Merhar.

Odboru akad. društva „Slovenije“ pač taka izjava ne more biti v čast, kajti vsakdo uvidi, da ti gospodje nimajo nobenega pojma o akademični svobodi, katere naj bo deležen vsak vseučiliščnik, tedaj tudi član „Danice“, kateremu vsak pošten akademik mora pustiti svobodo, da pristopi k temu ali drugemu društvu, tedaj tudi k „Danici“. Akad. svoboda ne more biti omejena samo na — „Slovenijo“, to bodo menda tudi sedanji odborniki „Slovenije“ morali priznati.

Konečno bi še dostavili, da nam ni treba še posebej označiti neakademičnega, prostaškega sloga, katerega se odbor poslužuje v tej okrožnici, ker se dovolj sam obsoja.

Porabili smo pa to priliko za to, ker nam je mnogo na tem, da naša mladina tudi na vseučilišču ostane zvesta tradicijam slovenskega naroda ter da se v dejstevovanji živega krščanstva v vsakem oziru skrbno pripravlja za svoj prihodnji poklic. Za kar naj ima naša mladina, naj si je zbrana v „Sloveniji“ ali „Danici“, najmanj skrbi, to naj je — politika!

Izjavljamo naravnost, da je nam popolno tuje recimo po „Danici“ vzgojevati si političnih naših strankarjev, pač pa želimo, da bi bili ti vsi odločni, krepki krščanski možje, kakor sploh želimo, da bi pri vseh slovenskih akademikih z vednostno izobrazbo vsopredno tudi napredovalo versko-nravno krščansko mišljenje in življenje. — Tako umevamo mi akademično svobodo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. julija.

Državni zbor po poročilu „Fremdenblatta“ ne bode razpuščen v letošnji jeseni. Včerajšnja šte-

LISTEK

Izlet v Pompeje in na Vezuv.

(Spisal Fr. Kovačič.)

(Konec.)

Templji so nekateri jako razdrti, zraven ležijo kupi tesanega kamenja, iz česar sklepajo veščaki, da so jih še takrat popravljali.

Poglavitni so: Venerin, Apolonov, Jupitrov, Izidin, genii Augusti. Zraven Izidinega templja je stanovanje za duhovnika in hitro za tem dvojno gledišče, jedno za dramo, drugo za tragedijo. Kakor vse kaže, so ju tudi še takrat popravljali. Ne daleč od gledišč ležijo razvaline velike gladijatorske vojašnice. Ondi so našli 60 okostnjakov in vsak je imel na nogah verige. Reveži so bili obsojeni za gladijatorske igre in se niso mogli rešiti, ker so bili priklenjeni.

Zanimiva so tudi kopališča ali terme. Po obsegu niso sicer velika, toda dobro so se ohranila. Skozi vrata, pri katerih vidimo z leva poseben prostor, kjer so se kupovali listki, vstopimo v veliko štirioglato dvorišče. Tukaj so se vršile gimnastične vaje in druge igre. Okoli dvorišča so se med stebrovjem v senčnatem hodniku gledalci kratkočasili. — Na desno od vhoda so sobe za kopanje in sicer

za moške. Tudi večje dvorane so za skupna mrzla in soparna kopališča. Zopet druge dvorane so bile za maziljenje.

Klopi še sedaj stojé, v stenah pa so predali za različne dišave in mazila. Vhodu nasproti so ženska kopališča, na levo pa odprt bazin za plavanje.

Brezdvomno je bilo v Pompejih več kopališč, a nekatera še gotovo tičé pod zemljo.

Mimo glavnega kopališča gre ozka, neprijazna ulica. V tej ulici je bila lekarna, nekoliko dalje pa stoji neznatno, zaprto poslopje.

Le posameznim ogledovalcem in sicer samo možkim odpre vodja čudno poslopje. Nesramne stenske slike kažejo gnusen namen tega brloga. To je strašna fotografija moralne izprijenosti rimskega sveta. S studom odnese hitro vsak svoje pete od tod, zdi se, da še sedaj zlobni genij razprostira svoje črne peruti nad tem „zakletim gradom“.

Glavna boginja v starih Pompejih je bila Venus Psychica, s tem je dovolj označeno moralno življenje tega mesta.

Vrh tega je še treba pomisliti, da je tukaj rimski svet iskal pred vsem zabave in uživanja, tukaj se je nakopičila vsakovrstna sodrga: cesarski veterani, pomehkuženi Grki, rimski aristokratje, celo Egipčani in Judje, zlasti aleksandrijski. V neki hiši so našli razne slikarije, ki predstavljajo prizore ob

Nilu in v ravno tisti hiši se je našla slika, ki se ni dala drugače razložiti, kakor da predstavlja sodbo Salomonovo. Iz česar se po vsej pravici sklepa, da je ondi stanoval egiptovski Zid.

Leta 79. — deset let po smrti sv. Petra in Pavla — je bilo krščanstvo že precej razširjeno po rimskih mestih, toda v Pompejih mu ni sledu. Naravno, krščanski veljaki in bogatini niso šli iskat zabave v Venerino mesto. Našli so sicer v zemlji svetilnico, ki ima na dnu križec, in so iz tega nekateri hoteli sklepati, da je že tudi v Pompejih poglano krščanstvo korenine. Toda natančneje preiskovanje je pokazalo, da je ta svetilnica iz četrtega stoletja. Ljudje so pozneje večkrat iskali zakladov med razvalinami in jo je kdo pozabil ali izgubil tamkaj.

Zanimiv je tudi amfiteater, ki leži kakih 400 metrov od mesta, blizu novih Pompej. V obliki in slogu se pa ne razločuje od drugih enakih zgradb, ki so se ohranile po raznih krajih.

Ko sem zapuščal pompejske razvaline, mi je prav živo stopil pred oči silen kontrast med staropagansko in krščansko kulturo. Saj si stojita tukaj nasproti dve dōbi, časovno daleč druga od druge. V starih Pompejih imamo pred očmi življenje in bitje starih Rimljanov, smemo reči, nekak tip rimske kulture, v novih Pompejih pa zopet tip krščanske

vilka imenovanega lista piše namreč nastopno: „V nekaterih dunajskih in provincijalnih listih je bilo brati, da namerava vlada v kratkem razpustiti državni zbor, da celo mesec september se je označil za čas, v katerem stori vlada ta korak. Ker se imenovana poročila naslanjajo na vladne naredbe, ki se tičejo priprav za bodoče državnozbornske volitve, tedaj smo mi na pristojnem mestu o tej zadevi poizvedovali. Že s početka je bilo jasno, da se tu ne gre za sestavo končnih volilnih listin, ker še niso objavljeni zakoni, po katerih se imajo te sestaviti. Kakor smo sedaj zvedeli, je naročilo notranje ministerstvo potom deželni vlad vsem občinskim uradom, naj izgotove zaznamke volilcev splošne volilne skupine, ki bodo služili za podlago pri sestavi svojedobnih volilskih listin. Ti zaznamki se morajo postaviti ne glede na sedanje volilce, ki, kakor znano, z novimi volilci skupno glasujejo v peti skupini, na podlagi uspehov zadnjega ljudskega štetja. Kar se tiče morebitnih sprememb na podlagi oglašanja ptujcev, oziroma zapisnikov o zglašanju poslov in pomočnikov, se je odredilo javno objavljenje po posamičnih občinah po načinu, v dotičnem kraju navadnem, to pa zato, da se izvedo volilci, katerih imena se še ne nahajajo v zapiskih o ljudskem štetju, in se morajo toraj zglašiti vsi državljani, ki uživajo volilno pravico v tem volilnem razredu. Dotični novi zaznamki se pa ne razporeže na javni vpogled, ravno tako se sedaj ne dopuščajo nikake reklamacije, ker se to vrši pri svojedobnem volilnem poslovanju. Ta vladna naredba se more toraj smatrati samo za pripravljalni korak, ki bode znatno olajšal težavno nalogo podrejenih oblastev, na drugi strani pa že sedaj opozoril nove volilce na njih bodočo volilno pravico in pripomogel k jednostranskemu postopanju v zadevi reklamacij“. S tem pojasnilom je ustrezno širšim krogom, ki so bili opravičeni sklepati na izvanreden dogodek v parlamentarnih razmerah. Da pa še ni popolno izključeno mnenje o predčasni razpustitvi državnega zbora, nam kaže to, da se v krogu poljskih državnih poslancev kaj resno razpravlja imenovano vprašanje.

Katoliški shod v Levovu se je otvoril včeraj zvečer ob 6. uri v glasbeni dvorani na razstavnem trgu. Predsednik pripravljalnega odbora, profesor dr. Pilat, je z daljšim ogovorom pozdravil mnogoštevilne zborovalce ter otvoril zborovanje, na kar se je vršila volitev predsedstva in se rešile nekatere formalnosti. Na to je počastil zborovalce z daljšim govorom, čegar vsebina pa še ni objavljena, kardinal Sembratovič, in za njim je poročal državni poslanec dr. Milevski o socialnem vprašanju. — Na dveh slavnostnih shodih, ki se vršita danes in jutri, bodo predavali mej drugimi nadškof Moravski, profesor dr. Szaraniewicz, državni poslanec Kotkowski in grof Stanislaw Tarnowski. — V veliki meri je izenadilo katoliške zborovalce postopanje levovskega mestnega zastopa, ki ni pozdravil shoda, kakor navadno, po svojem županu ali namestniku ter je ravno na ta dan določil prvo konstitucionalno sejo novega občinskega zastopa. Levovski mestni zastop je s tem činom pokazal svojo določno liberalno barvo.

omike, tu je delo našega veka in sicer pristno krščansko. — Koliko nasprotje!

V starih Pompejih smo našli v kasarnah okostnice nesrečnih gladijatorjev, ki so bili obsojeni, da se v amfiteatru sami razmesarijo ljudstvu v zabavo. V novih Pompejih nahajamo tudi kasarnam podobna poslopja, zavetišča otrok, katerim so stariši obsojeni v ječo in v smrt; da bi vsaj otroci postali koristni udje človeške družbe.

Kaj je bolj „humanitarno?“ Prvo je neizogibna posledica poganstva, drugo pa sveta dolžnost in praktična uporaba krščanstva. In vendar — — —!

Druga primera. V starih Pompejih nahajamo templje, glavni je seveda nesramnice Venere. Kako so ji služili, kažejo nemi prostori in razuzdane slike. Kak sad je prinesel ta kult Rimljanom, spričuje zgodovina: izgubili so vso energijo, vsako fizično in moralno moč, vsak zmisel za višje ideje, domovina, sloboda, človeški ponos, znanost, čednost, vse je postalo prazen in zmeden pojem, vse njih stremljenje je merilo na čutno, človeka nedostojno uživanje. Panem et circenses — et lupanar!

V novih Pompejih pa stoji nov hram, kupola se ponosno vzdiguje kvišku, posvečen je Devici devic, najčistejši, najmodrejši. Pod njenim okriljem se je obljubil divji kraj, pod njen plašč se zatekajo izgubljene sirotice. Ona je, ki povzdiga srca kvišku.

Shod ogerske katoliške ljudske stranke v Eisenburgu je bil, kakor smo predvčeraj poročali, razpuščen, ker je podkupljena četa kričarjev mej otvoritvijo zagnala tak vrišč, da je bilo nemogoče nadaljno zborovanje. Shoda se je vdeležilo nad 8000 volilcev katoliške ljudske stranke. Predsedoval je grof Esterhazy. Takoj mej otvoritvijo so začeli najeti kričarji po navodilu svojih kolovodij vpiti in razgrajati, da je bilo nemogoče nadalje zborovati. Toda vladni zastopnik ni storil niti najmanjšega koraka, da bi napravil red in odstranil kričarje, ampak kratko malo shod razpustil. Katoliški volilci so se potem podali v najlepšem redu v dominikanski samostan, koder so jim govorniki pojasnovali najnovejše dogodke, ter se posvetovali o potrebah sedanjega časa. Vladni listi sicer poročajo, da se razburjenost v kljub vsestranski skrbi redarstva ni mogla zadušiti, toda s tem se hoče le preslepiti zunanji svet.

Ogerski židovski liberalci še sedaj ne morejo potolažiti svoje jeze nad kardinalom Agliardijem, akoravno ni več na mestu dunajskega nuncija. Kakor znano, je podelil cesar kardinalu Agliardiju veliki križ reda sv. Štefana. To se je zgodilo pa brez vednosti ogerske vlade in baron Banffy je dobil po poročilu „Bud. Tagblatt“ dotični odlok še le potem, ko je bila cela zadeva že rešena. Imenovani list sicer piše, da je bilo Banffyju s tem zelo ustreženo, ker bi on ne mogel reči niti da niti ne in je bil vsled tega le nekoliko iznenaden. Dekoracija se je izvršila na predlog zunanjega ministra Goluhovskega, ker je pripadal kardinal še diplomatskemu zastopstvu. Barona Josika je vsaj doletela čast, da je izročil kardinalu redovne insignije, mej tem ko baron Banffy ni bil prav nič deležen te dekoracije. Konečno pa pristavi zgoraj imenovani list, da se ne izplača iskati vseh mnogoštevilnih neprijetnosti, ker so dnevi barona Banffyja že itak soštet.

Vstaja na Kreti provzroča od dné do dné večje preglavice turški vladi, evropskim zastopnikom in grški vladi. Turška vlada noče odobriti najpravičnejših zahtev kretanskih zastopnikov, marveč meni le še vedno, da bode zadušila upor z vojaško silo. Kako neumestni so ti njeni koraki, je že splošno znano, kajti turške čete počenjajo vse drugo, le za pomirjenje splošne razburjenosti ne storé niti najmanjšega koraka. Požigi in ropi se ponavljajo redoma vsak dan in toraj ni čuda, ako je priklopila razburjenost in beda do vrhunca. Krščanski poslanci so vsi izjavili, da se ne podajo več v narodno zbornico, in odločno zahtevajo, da se izvoli nova začasna vlada, ki bode popolno neodvisna od Turčije. Na čelo te vlade nameravajo izvoliti najspretnjšega vstaškega voditelja z imenom Hadži Mihalís Jannaris, ob enem se pa tudi zvezati z Grško, da postanejo tem močnejši nasproti turškemu nasilstvu. Grška vlada mora preslišati marsikatero grenko od turške strani, ker noče zabraniti, da njeni podložniki zdatno podpirajo tlačene kristijane. Toda ne zmeni se za vsa očitanja ter se na dotična vprašanja le izgovarja, da ne more nadzorovati vsega početja svojih podložnikov, sicer pa da ni storila nič protizakonitega. Kretanski prebivalci, ki so vredni največjega

Ona je navdahnila slikarje, pesnike, skladatelje, da so si z nesmrtnimi deli ovenčali glave.

Krščanska omika je napravila iz barbarov umne državljane, ona navdušuje k vstrajnemu in vzvišenemu delu, ona je temelj obstanka in sreče vsakega naroda. Lepo pravi laški filozof Gioberti: „Krščanski narodi bolujejo, toda ne umirajo“. Ko sem zapustil pompejske razvaline, se mi je nehote vrnilo vprašanje: zakaj na Slovenskem odmeva največji čas usodno geslo: „Proč s krščanstvom!“

Iz Wörishofen-a,

dne 29. jun.

(Dalje.)

VII.

Danes je praznik sv. apostolov - prvakov. Vse hiti v cerkev k službi božji in svetim zakramentom. Pohvaliti moram domače ljudstvo in tujce — Kneippovce, da se prav pridno udeležujejo cerkvenih opravil. Obedve precej prostorni cerkvi, farna in in samostanska sester - benediktink, ste bili natlačene polni. Kdor ni mogel notri, ker je prekasno prišel, je pri vratih po strani na ušesa vlekel, da bi vjel kako besedico cerkvenega govornika. Postopačev, ki pridejo cerkev gledat samo od zunaj, nism nikjer videli. Na Kranjskem jih ne manjka —

usmiljenja, ji bodo gotovo hvaležni za jedino podporo, katera jim dohaja v tem žalostnem stanju. Le škoda, da Grkom ni na razpolago toliko sredstev, kolikor bi jih potrebovali v izdatno pomoč.

Cerkveni letopis.

Sv. Ivan Krstnik.

(Ain Karem, Machaeros, Sebaste.)

(Dalje.)

Do tridesetega leta svoje starosti se je sveti Ivan pripravil v puščavah judejskih za imenitno službo Kristusovega predhodnika. V samoti in s premišljevanjem so se vzgajali in pripravljali vedno vsi veliki možje n. pr. Mojzes, Elija, Kristus. Tudi izraelsko ljudstvo se je celih 40 let v puščavah pripravljalo za svoj poklic in je ravno na tistem kraju, kjer je sv. Ivan učil in krščeval, prešlo iz puščave v obljubljeni deželo, ki je bila predpoda kraljestva Božjega.

V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija dobi naš puščavnik povelje od Boga, da naj začne okoli jordanskih bregov oznanjevati kraljestvo Božje ter ljudstvo pripravljati na prihod Mesije.

Že nenavadna zunanost prerokova je vse pretresla: nosil je rasevino iz kameljnih dlak in — kakor drugi Elija, katerega duh in moč je bil vsprejel — pas iz trde kože. Ne samo obleka, marveč tudi njegov živež je bil boren; jél je namreč puste kobilice in divji med, ki se iz gozdnih dreves cedi. To je še dandanes v onih krajih ubogim borno živilo.

V živo pa je zadela srca poslušalcev kot dvo-rezni meč njegova kratka, a ostrá propoved: „Pokorite se, ker približalo se je kraljestvo nebes!“ Ker je pri tedanjih žalostnih političnih, socialnih in verskih razmerah ves vzhod pričakoval Odršenika, so vsi slojevi naroda n. pr. farizeji, duhovni leviti, mitničarji, vojaki kar trumoma vreli k Jordanu, videt in slišat tega izrednega preroka. Tolika je bila njegova veljava, da so ljudje menili, da je on pričakovani Mesija, a ponižni sv. Ivan je odgovoril rekoč: „Jaz sem glas vpijočega v puščavi. Jaz krščujem le z vodo, kdor pa pride za mano, je močnejši od mene, ta bo vas krstil s sv. Duhom in ognjem.“

In skrušeno ljudstvo — ne pa oholi farizeji — se je izpovedalo svojih grehov ter sprejelo od sv. Ivana krst pokore.

Preteklo je bilo par mesecev, ko necega dne k starodavni reki stopa počasnih korakov sveta oseba, sam Sin Božji, naš Izveličar, katerega njegov predhodnik prej ni nikdar videl in katerega je tako željno pričakoval. Slišal je morda kaj o Jezusu nazaretskem od svojih starišev, a videti in spoznati Ga ni imel še prilike.

Kakor solnčni sij predira in osvetljuje oblake, tako je tudi Kristus, solnce pravičnosti, stjal žarke božanstva iz svojega milega obraza, v svojem častljivem obnašanju, v svojem oblastnem, prepričevalnem govoru. Kako bi Ga sv. Ivan tedaj ne bil spoznal, ko je že v maternem telesu čutil Njegovo blaženo blizino! Da pa je taisti sam Sin

v veliko žalost duhovnikov in v spodtiko ljudstvu. Ustavijo se pod kakim podstreškom ali zasedejo oklepno zidovje in tam uganjajo svoje burke, dočim se par korakov od njih v cerkvi opravlja najsvetejša daritev in razlagajo vzvišene resnice svete vere. S tem očitnim zaničevanjem svete maše se pač sami obsojajo in ljudstvo dobro vé, da so to smeti cele fare, pijanci in nečistniki, ki se nevredne štejejo, Boga obiskati.

Namesto gospoda prelata je danes pridigal neki misijonar iz Afrike in temeljito dokazoval nepremagljivost cerkve, zidane na trdno skalo sv. Petra, in žalostno usodo tistih, ki se v svoji zaslepljenosti zaganjajo ob to skalo.

Všeč mi je bilo, da nekaj pesem vse zbrano ljudstvo poje — jednoglasno — in pa da očenaše ne moli duhovnik, ampak ljudje po cerkvi, na moški strani začnejo, ženske odgovarjajo, duhovnik moli le glavne molitve.

K sv. obhajilu jih je prav mnogo pristopilo, ne le domačinov, ampak tudi zdraviških gostov. Nekateri le-teh po večkrat v tednu prejemajo najsvetejši zakrament, tako gospe in gospodične, kakor civilni gospodje raznih držav in dežel. Priletnega gospoda iz Irske, plemenito gospo Poljakinjo, nekaj Nemcev in Francozov je videti skoraj vsak drugi dan pri obhajilni mizi. Kako ganljivo! Dasi smo tako raz-

Božji in obljubljeni Odrešenik, je slišal sv. Ivan tedaj, ko se je ob Jezusovem krstu odprlo nebo in je z nebeskih višav zaoril glas Božji: »Ta je moj ljubljani Sin,« ko je nad glavo Jezusovo videl spuščati se sv. Duha v podobi goloba. Ne preje, ne pozneje niso videli Jordanski bregovi take slovesnosti. Tedaj je Jezus bil sijajno od Božjih prič razglašen za Sinu Božjega, vmeščen kot najvišji prerok, duhovnik in kralj naš, tedaj so jordske vođe bile posvečene za snov sv. krsta, kateri je bil takrat, ako ne ustanovljen, vsaj pa gotovo v vseh svojih učinkih označen.

Za to so pa kristjani od nekdaj ta dan in ta kraj posebno častili. (Dalje sledi.)

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 7. julija.

Pri prvi točki redne seje naznani župan, da bodo od sedaj naprej vsak prvi torek v mesecu redne seje in da bode v vsaki taki seji predložilo mestno knjigovodstvo mesečni izkaz o dovoljenem in porabljenem kreditu.

Dalje naznani župan, da se je kupila na dražbi Slovševa hiša za mesto za znesek 8555 gld. in da je s posebnim dopisom vprašal vodstvo plinove družbe, kaj se je sklenilo na obnem zboru glede oddaje plina mestni občini, na kar je isto odgovorilo, da velja sklenjena pogodba še nadalje nespremenjena.

Po odobrenju zapisnika zadnje seje stavi odb. Gogola nujni predlog, naj odkupi mestna občina od dežele redutno poslopje in obe poleg stoječi hiši v Florijanskih ulicah h. št. 4 in 6, in sicer prvo za kupno ceno 26.000 gl. Ta zadeva je nujna, ker se ravno sedaj deželni zbor peča z deželnimi poslopi in ker je nujna potreba premestiti sedanje šentjakobsko župnišče na primernejši prostor. Z odkupom teh poslopij bi se dobil prostor za razširjenje trga, primerno župnišče in eventualno šolsko poslopje, Rožna ulica pa bi se vsled odstranjenega sedanjega župnišča znatno razširila, kar je tudi nujna potreba.

Govornik predlaga, naj 1. mestna občina odkupi redutno poslopje, katero se itak mora podreti, za 26.000 gl. in obe poleg stoječi hiši in 2. sklene, da stroške izbriša raznih bremen nosi deželni odbor, prepisne pa občina. — Predlog se brez ugovora sprejme.

Dalje stavi odbornik Šubie nujni predlog v imenu odseka za električno razsvetljavo, naj mestni svet naroči tvrdki Siemens & Halske, da naroči potrebna 2 kotla in dva parna stroja pri tvrdki I. Brünner Maschinen-Fabriks-Gesellschaft. Sprejeto.

O najetju posojila za topničarsko vojašnico poroča odb. Gogola. Mestni svet je sklenil sezidati novo vojašnico s pogojem, ako kranjska hranilnica prispe k stavbinskim stroškom 100.000 gld. Kranjska hranilnica je tej prošnji ugodila in izdelal se je takoj načrt ter delo oddalo dunajski stavbinski družbi. Prvotni načrt pa se je toliko spremenil, da se potrebuje mesto 40.000 — 60.000 m² stavbin-

skega prostora in so se vsled tega tudi zvišali proračunjeni stroški od 480.000 na 500.000. Ministerstvo želi, da bi se vojašnica čim prej dogotovila in se morda prične z zidanjem že avgusta meseca. Mestna občina si pa mora zagotoviti posojilo, ako hoče, da prične z delom, in temu mora pritrditi deželni zbor.

Poročevalec toraj predlaga, naj se prvič zviša določena stavbena glavica na 500.000 gld. in drugič, deželni odbor naprosi, da potem zakonodaje zagotovi pravico najetja posojila v znesku 400.000 gl. Sprejeto.

Odbornik Svetek poroča o računskih zaključkih za mestno klavnico in mestno loterijsko posojilo za l. 1895. Iz obširnih poročil posnamemo, da je imela klavnica v minulem letu 20.613 gld. dohodkov, 12.488 gl. stroškov, toraj 8125 gld. prebitka ali 804 več nego kaže proračun. Bilanca loterijskega posojila izkazuje z dnem 31. dec. 1895 1.729.112 gl. pasiva in 1.675.265 aktiva, toraj 53.847 gl. nedostatka. Konečno predlaga odsek: Računski zaključek mestne klavnice za l. 1895 naj se odobri razun prekoračenih in neutemeljenih točk in sicer 281 gl. za drva in 32 gl. za nasteljo, večja uporaba teh dveh predmetov naj oskrbnitvo klavnice utemelji in stavi primerne predloge glede kontrole naročil teh dveh predmetov, in konečno odobri bilanca loterij. posojila. Sprejeto.

O prošnji kluba slovenskih biciklistov Ljubljana za popolno ali delno oprostitve najemnine za travnik Podturnom poroča odbornik dr. Starč. Klub biciklistov utemeljuje svojo prošnjo s tem, da namerava napraviti dirkališče, ki bode pripomoglo k olepšavi onega dela, in da bode to delo provzročilo mnogo troškov, ker bo treba odstraniti nekaj barak in postaviti klubov paviljon. Odsek predlaga, da se najemnina letnih 100 gld. niti ne zniža, niti ne odpusti, pač pa se zahteva od kluba še le od 1. maja 1898 nadalje, ker poprej skoro gotovo ne bodo dovršene vse priprave za dirkališče in ker se barake nikakor ne smejo podreti pred 1. nov. 1897. Pogodba je s klubom sklenjena do 1. aprila 1906. Sprejeto.

Prizivu „Drsaliskega društva“ proti prepovedi magistratovi gledé gradnje žične ograje okrog drsaliske se na predlog odbornika Šubice ugotovi, ker je zadostno utemeljen, in se dovoli ograja, začrtana v predloženem načrtu, in sicer tako visoka, kakor je sedanja na spodnji polovici bajerja. Predlog odbornika Velkovrha, naj se napravijo železni koli na kameniti podlagi, in odb. dr. Krisperja, naj se napravi lepša in ličnejša ograja, kakor je začrtana, se odklonita.

Na to se prične podrobna razprava o kolesarskem redu. Paragrafi 1, 3—6 in 8—22 se vsprejmo brez premembe, pri 2. točki se je vsprejela določba, da se dovolilnica izda vsakomur, ki je 14 let star, in sicer brez potrdila o prestani skušnji. Po paragrafu 4 mora plačati vsak kolesar jedenkrat za vselej 1 gld. za kolek na dovolilnico in 2 gld. letne takse. Predlog, naj so obrtniki te takse oproščeni, ni obveljal, češ, da jo ti lažje plačajo, ker imajo od kolesa dobiček (!). Pri 7. točki se je nasproti pred-

rimsko - nemško državo, kateri je tako neznansko škodo učinil. Res da je bil zagrižen privrženec luterovega krivoverstva, a njegove besede, da hoče nemške luterane osvoboditi iz tiranskih krempljev papistovskih Habsburžanov, so bile gola pretveza, on je namerjal, vvesti se na veličastni tron nemškega cesarstva, nič drugega ne.

Luterani so tudi dandanes na Nemškem silno nestrpni in sovražijo katoličane iz duha duše. V Würshofen-u, popolnem katoliški fari, letos zidajo svojo cerkvico, in sicer — kakor pišejo njih časniki — zato, da ustavijo propagandovsko rovanje Kneippovo. Kneipp se pomilovalno smeje srditosti evangeljčanov. Res, da je nekaj bolnikov, ki so tu ozdraveli, prestopilo v katoliško cerkev, a Kneipp je pri tem čisto nedolžen, kriv je protestantizem sam, ki nima stalne moči v sebi, v njem vedno vre in se razpaja. Vsako leto je po nemških deželah mnogo prestopnikov h katoliški veri. Luterani se penijo od jeze, in ravno zato nasprotujejo na vse kriplje, da se ne bi jezuitje povrnil v državo, češ, le-ti bi nam še več duš odpeljali, pa vse nič ne pomaga. Prej ali slej bo zmaga naša.

Moj sosed, Wirtemberžan, toži o žalostnem položaju v njegovi domovini, kjer so katoličani v manjšini in je prebivalstvo po farah namešano, pol katoličanov, pol luteranov. Koder je ljudstvo ubogo,

logu poročevalca Zabukovca določilo, da za vrnjene tablice magistrat ne plača nikake odškodnine.

Načrt se je na to vsprejel, kakor tudi odsekov predlog, naj se magistrat obrne do deželnega odbora, da izposluje zakon o pobiranju takse, ter predlog dr. Majarona, naj se vojni red takoj predloži vladi v potrjenje, eventualno brez določbe o pobiranju takse, dokler ni vsprejet zakon deželnega zbora.

Ostale točke dnevnega reda se prelože na tajno sejo.

Odbornik Kozak interpeluje župana gledé nedostatkov pri gonji živine na semanje dni, ki so se pojavili ravno prvi dan sedanjega semnja, akoravno se je vsprejel njegov predlog gledé strogih naredb v tem oziru.

Župan odgovarja, da je takoj obvestil o tem sklepu s posebno okrožnico vse mestne redarje in da bode izdal nov strog ukaz, da se ta sklep izpolnjuje.

Isti odbornik interpeluje dalje, zakaj se po ulicah in trgih, koder so razvrščeni prodajalci, škropi še le ob 10. uri. Interpelant predlaga, naj bi se to godilo zjutraj pred 5. uro.

Župan odgovarja, da to ni povsodi mogoče, ker se tla takoj posuše, vendar se bode pa po možnosti oziralo na želje prodajalcev.

Odbornik Velkovrh vpraša, kaj je z vodo- vodom na vadnici in kake korake je storil magistrat v tem oziru.

Župan pojasni, da mu to ni popolno znano, da pa hoče takoj poizvedovati in vodstvu mestnega vodovoda naročiti, da izdelata takoj načrt za vodovod v vadnico.

Na to je tajna seja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. julija.

(C. kr. državna višja gimnazija v Ljubljani.) Letnemu izveštju povzamemo, da je koncem l. šolskega leta obiskovalo tukajšno višjo gimnazijo 631 učencev; mej temi je bilo Ljubljančanov 151, Kranjcev sploh 392, Korošcev 10, Primorcev 13, Štajercev 40, iz družih dežel tostran Litave 15, iz oger-skih dežel 8, iz vnanjih dežel 2. Po narodnosti je bilo 515 Slovencev, 109 Nemcev, 2 Italijana, 2 Čeha, 1 Hrvat, 1 Srb; po veroizpovedanji 627 katolikov, 2 protestanta, 1 zjedinen in 1 nezjeden Grk. Odličnjakov je bilo 78, prvi red je dobil 401, drugi red 44, tretji red 13, 92 učencev mora ponavljati izpite. Šolnine so učenci vplačali 7700, razni drugi doneski so znesli 1032 gld. Dijaške ustanove so znašale 8246 gld. 33 kr. Podporna zaloga je imela dohodkov 998 gld. 42 kr., stroškov 783 gld. 62 kr. Gimnazija je imela 17 razrednih oddelkov, namreč 8 nemških razredov, katerih peti je imel dve, zadnji trije po jedno vsoporednico. Obligatni pouk je oskrbovalo 27 učiteljskih močij, mej temi šest suplentov in jeden pomožni učitelj. Na prvem mestu je objavljen spis „Zur Geschichte des Laibacher Gymnasiums“, spisal dr. I. Klimesch.

lični po stanu, rodu in jeziku, cerkev vse zbere pod svoje peroti, ona nas združuje v blaženo celoto in sveto jedinstvo. Tu klečimo drug poleg drugega pred milim Zveličarjem in vsak v svojem jeziku izražamo svoje srčne čute, svoje želje in potrebe. Petje na koru v farni cerkvi mi ni dopalo, bolj izurjene so benediktinke, pojó triglasno natanko po notah, jedna s palčico takt bije — posnemanja vredno — takt je duša petja.

Solarji pridejo paroma v cerkev in imajo odločene prostore, katehet jih nadzoruje.

Sicer nisem po cerkvah zapazil nič posebnega, umetnega. Ni čuda, vse je iz minolega in sedanjega stoletja, o sedanji umetnosti pa se sme reči: mnogo naučenja, mnogo dobre volje, a premalo študij, občutka in razsvetljenja od zgoraj. Koliko je imela Nemčija nepresežnih umotvorov v srednjem veku: veličastnih cerkev, gradov, samostanov, mestnih hiš, v katerih je bilo nakopičeno lepote, celo kmečka hiša je bila umetno okrašena, toda v grozni tridesetletni vojski je bilo do malega vse razdejano. Zlasti so švedski vojaki Gustava Adolfa požigali in pustošili hujše od Turčina. Marsikatera cerkev in vas je ostala v razvalinah do današnjih dni. In vendar pristranski zgodovinarji slavo pojo temu kralju, ki ga je jedino le nenasitno hlepenje po bojih in novih deželah gnala s severa v staroslavno

da ne more za svoje veroizpovedance lastne cerkve sezidati, mora služiti jedna sama cerkev za katoliško in luteransko božjo službo. Pač žalostno. V jednom kotu najsvetejši zakrament, podoba Matere Božje in svetnikov, na drugi strani slika Martina Lutra. Gotovo ni boljšega dela krščanskega usmiljenja, kakor pomagati z miloščino, da si po taci krajih katoličani postavijo svoje božje hrame.

* * *

Tudi danes se nam dež ponuja, da ne moremo na daljne sprehode. K sreči je vedno kak koncert v tej ali oni gostilni, da Kneippovcem prej mine čas. Danes smo poslušali narodne pevce zgornje-bavarske. Za jutri so oglašeni pevci iz „Pfalce“. Tudi „Edisonov fonograf“ smo imeli priliko občudovati. Izvrstna ameriška iznajdba. Fonograf posnemlje govorjenje, petje, godbo, sploh vsak človeški glas. Za 10 pfenigov slišiš svirati vojaško godko, Straussov valček „An der blauen Donau“, kuplet „Schimpten thut ein Jeder“, slišiš jodljati Tirolca itd. Fonograf je majhna skrinjica, iz katere držijo cevi iz kavčuga na vse strani. Vsaka cev ima na koncu votle škarje, ki se vtaknejo v uho. Po 14 oseb lahko ob jednom posluša. Pa saj je gotovo že v Ljubljano kdo prišel s to najnovejšo iznajdbo na tem polju.

(Dalje sledi.)

(„Laž prva čednost kršč. socialistov?“) Z Dunaja: V socialno demokratičnem glasilu „Delavec“ z dne 1. jul. odgovarja „uredništvo“ (v resnici pa neki razupiti medicinec, znan radi krvavih (!) pretepev s Hrvati, dunajskimi kavarnarji, markérji in celo s sloven. kolegi) „Glasniku“, češ da je trosil ta mej svet „denunciatorično laž“, da je „nesramno lagal“ pišoč, da je omenjeni medicinec dopisovalec „Delavca“ o kostanjeviških razmerah ter trdi, da „lepi“ Ivan „ni poslal nikakih dopisov o kostanjeviških ali kojih družih razmerah“. Konečno pa arogantno vprašuje: „Ali je mogoče laž prva čednost kršč. socialistov?“ — Na vse to moram resnici na ljubo potrditi, da je pisal „Glasnik“ samo in vso istino in da je le „Delavec“ s svojim odgovorom najnesramnejše, najdrznejše lagal Dunaj. velikošolcem je znano, da je „lepi“ Ivan sedaj stalni in zato dobro plačani sotrudnik „Delavcev“; Dunaj. velikošolcem je tudi znano, da je pridobil Ivana „Delavcu“ lani rajni socij. demokratični jurist Geiger. „Lepi“ Ivan se s svojimi brezprimerno surovimi in uprav komično nerodno stilizovanimi uvodnimi članki v „Delavcu“, katerega je zanesel tudi v breznačelno „Slovenijo“ ter ga trosi mej kolege, Ivan, ki je bil še pred tremi leti fanatičen klerofob „Slov. Naroda“, je postal predlanskem strasten sovražnik slov.-narodne stranke in njenega konfuznega glasila; prešel je nato v tabor „Slovan. Sveta“ in mej oboževalce „svete Rusije“, končno pa je spoznal, da socijaldemokratična ideja „največnese“, ter postal — internacionalen rudečkar. (Priznati je, da večjih in hitrejših metamorfoz ni mogel izmisliti si niti Ovidov genij!) Kot plačan dopisun „Delavca“ psuje sedaj v istem obe sloven. stranki z jednako neotesanostjo; pisari proti „ljubljskim zabitim advokatom“ in „kranjskim farjem“ ter tolče na boben o „sloven. socijal. demokr. velikošolcih“, katerih pa v resnici niti ni. Mej sloven. velikošolci „lepi“ Ivan sploh nima nobenega resnega prijatelja in pristaša, odkar je zapustil „Slovenijo“, iz katere je bil jednoglasno izključen kot navaden — pretepač i. t. d. — Isti „lepi“ Ivan je prestavil tudi znano brošuro o socijal. demokraciji mej železničarji, izišli po „Delavcu“ pred dvema mesecema. Vse to vemo o tem dijaškem Falstafu na Dunaji, in on se drzne očitati „Glasniku“ in vsem krščan. socijalitom — laž! On sam trosi najhuje neresnice in, kot obče znano, na vse možne načine kompromitiran duševni revež, živeč sedaj le še ob nekih frazah, psovkah in židovsko (!) socijalno demokratičnih honorarjih . . . Vse pošteno in resnobno sloven. velikošolstvo se ga izogiba; on pa se klati in potepa z rudečim klinčkom v gumbnici z rudečkarji ter zabavlja „buržoaziji“ in „klerikalizmu“ in navdušeno — popiva „ad majorem gloriam“ kavalirsko za vino plačujoče socijal. demokrat. internacionale . . . Toliko v odgovor zadnj. „Delavcu“ za danes . . . na željo istega moremo povedati pa še marsikaj, a ne preveč častnega . . . Dunajčan.

(Dnevni red) XVIII. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani dne 9. julija 1896. I. ob 10. uri dopoldne. 1. Branje deželnozbornskega zapisnika XVII. seje dne 6. julija 1896. 2. Naznanila deželnozbornskega predsedstva. 3. Utemeljevanje samostalnega predloga gospoda J. Hribarja gledé ustanovitve deželne zavarovalnice. 4. Utemeljevanje samostalnega predloga gospoda Pfeiferja gledé vredbe celo- in poldnevne pouka na ljudskih šolah. 5. Poročilo deželnega odbora z načrtom zakona o vožnji s kolesi. 6. Ustno poročilo finančnega odseka o dogovoru, ki je skleniti med deželnim odborom kranjskim in c. kr. deželno komisijo za agrarske operacije gledé nastavljanja zemljemerskega osebja za agrarske operacije (k prilogi 55.). 7. Ustno poročilo finančnega odseka gledé začasnega daljuega pobiranja deželnih priklad 1897. leta (k prilogi 57.). 8. Ustno poročilo finančnega odseka gledé iz deželnih sredstev deželi Kranjski povodcem potresa dovoljenega 3odstotnega posojila v znesku 1.500.000 gld. (k prilogi 59.). 9. Ustno poročilo finančnega odseka gledé dovoljevanja 3odstotnih posojil podpore potrebnim posestnikom takih poslopij, ki jih je potres podrli ali poškodoval, iz svote 500.000 gld., ki se je devolila deželi Kranjski iz državnih sredstev (k prilogi 60.). 10. Ustno poročilo finančnega odseka o najemu 450.000 gld. posojila v regulacijske namene mestne občine ljubljanske (k prilogi 61.). 11. Ustno poročilo finančnega odseka o zgradbi novega poslopja na mestu sedanjega dvorca (k prilogi 62.). 12. Ustno poročilo finančnega odseka gledé priskrbe

režijskih potrebščin in gledé preskrbovanja bolnikov s hrano v deželni bolnišnici, porodišnici in biralnici (k prilogi 63.).

(V pojasnilo.) Oočinstvo se opozarja, da se v naznanilnice, katere te dni mestni magistrat dopušlja hišnim posestnikom — o zadevi sestave imenika o splošnem volilnem razredu — vpišejo vsi samosvoji avstrijski državljani moškega spola, ki so izpolnili 24. leto in sicer brez ozira na to, če vže volijo kot davkoplačevalci ali posestniki itd., ker v tej kuriji poslednji še jedenkrat skupno volijo z neobdavčenimi.

(Iz Zagorja.) Taki so naši nasprotniki! Pokazali so, kaj znajo in hočejo. V nedeljo popoldne na dan sv. Cirila in Metoda, kojih krasno sliko ima naša društvena dvorana, je imela biti na prijaznem hribčku Milačevem mala društvena prosta zabava. V ta namen so že v soboto pripravili potrebne mize, stole, drva za kres, razobesili tudi visoko na drevesu vihrajočo cesarsko zastavo. A glej! V nedeljo zjutraj na vse zgodaj je zmanjkalo zastave na drevesu, mize in stoli so bili namazani z kres je gorel. Dva naša čvrsta društvenika zapaziša goreči kres jo ubereta na hrib in pogasita, cesarsko zastavo dobita v nekem tujem krompirju. Na ta način so hoteli nasprotniki preprečiti društveno zabavo. — Kateri so bili, se že ve. — Za ta svoj pobalinsko junaški čin se bodo drugodi zagovarjali. Omenim le, da je mej njimi neko človeče, ki je pri zadnjih občinskih volitvah skakalo okrog volilcev kakor zelena kobileca in agitiralo za liberalno in socijaldemokratično stranko. — In veselica? Prav izvrstno se je obnesla! Gospa Milačeva je pogostila mnogoštevilne društvenike z izvrstnimi „bržoli“; društveni orkester jim je v nemal srce večkrat ponavljajoč Luegerjevo koračnico, krasne in mnogobrojne rakete so pa vzbujale njih radovednost in privabile mnogo gledalcev. — Tudi pri tej priliki smo dobili nekaj novih udov, ki so spoznali, da kat. delavske družbe nikakor niso tak pekel, kakor ga slikajo socijaldemokratje in liberalčki svojim lahkovernim poslušalcem.

(Na Črnučah) v „Slovencu“ že naznanjena cerkvena slovesnost, se je vršila dne 5. julija prav lepo pri ugodnem vremenu; blagoslovil se je namreč temeljni kamen novi župni cerkvi, kateri je narisal načrt arhitekt Jeblinger; stavba sicer majhna, toda nekoliko komplicirana, kaže že sedaj, da bo de hiša božja lepo delo. Blagoslovil je temeljni kamen preč. gosp. dekan J. Flis ter opravil vsa cerkveno opravilo; v prelepem govoru je poslušalcem narisal pomen slavnosti, pomen temeljnega kamena in zidovja, pomen hiše božje in spodbujal farane k daljnemu složnemu delovanju, saj bo de Bog sleher nemu dober plačnik. Odlična družba dobrotnikov je povišala slavnost; vdeležil se je okrajni glavar markiz Gozani, nadinženir J. Böttz, stavbinski mojster blag. gospod F. Faleschini, ki je prevzel zidarsko delo; prijazno postregli so čč. gg. župnika iz Ježice in Šmartna, g. M. Balovec in g. P. Salezij; vdeležil se stavbinski odbor s cerkven. ključarjema, ki po vsi svoji moči in trdnem naporu deluje z župnikom za novo hišo božjo; domači g. župnik se je v toplih besedah zahvalil vsem tem dobrotnikom, in naj se po božji volji izpolni vošilo gosp. okrajnega glavarja, „da si Črnučani srečno izidajo novo župno cerkev“, za katero srečo je tudi stavbišče prosilo v kratkem napisu z besedami: „Prosim blagoslova: Da vzrastem v hišo božjo!“

(Utonila sta) dne 5. t. m. zvečer v Kokri pod Kranjem 9letni Konrad Eržen in 11letni Fr. Mohar. Trupli so sicer trije dijaki potegnili iz vode, toda bilo je že prepozno.

(Tatvina.) V noči od 30. junija na 1. julija so ukradli neznani zločinci polirju kranjske stavbinske družbe, Nossiju, v kamenolomu pri Struževem zaboj z 42 dinamitnimi patronami, 40 kopicami in 30 m. vžigalne vrvice. Zaboj so našli pozneje na neki njivi, o vsebini in zločincu pa ni duha ne sluha.

(Ukradeni prstani.) Ljubljanska policija je v gostilni „pri pošti“ v Kranju prijela nekega Robert Bauerja, ki je dunajskemu juvelirju Wildeju odnesel 350 prstanov. Živel je več dni v Ljubljani pri „Maliču“ kakor zapravljivec, seznanjal se z raznimi dražestnimi gospicami, dokler naposled ni omrežila njegovih — rok ljubljanska policija, ki ga je dalje časa po navodilu policijskega komisarja jako spretno zasledovala, ter naposled sleparja izročila sodišču na Zabjek.

(Iz štajerskega dež. šol. sveta.) Sola v St. Petru pri Laškem se bo de razširila v dvorazrednico;

kr. šol. svetu v Spitaliču, okraj Konjice, se je razširjenje šole dovolil rok dveh let. Dalje je dovolil dež. šol. svet, da se smejo jedenkrat na leto brez vsake sile med učenci nižje gimnazije v Celju pobirati doneski za podporni zaklad; podučitelj Josip Urbaučič je premeščen iz Radgone na Studenec pri Mariboru; pri Sv. Petru, okraj Kozje, je stalno nameščena podučiteljica E. Gerbec.

(Volilski shod.) Predzadnjo nedeljo je štajerski deželni poslanec gospod dr. Jurtela pri Sv. Marjeti nize Ptuja poročal o deželnem zboru. Zborovalci so vsprejeli resolucijo, v kateri odobrujejo, da so slovenski poslanci izstopili iz štajerskega deželnega zbora, ter jim z ozirom na politični položaj prepuščajo, da zopet vstopijo ali ne. Dr. Jurteli so volilci izrekli zaupanje ter mu ponudili mandat za prihodnje volitve. Graška „Tagespost“ dostavlja, da hočejo slovenski poslanci s temi izjavami na shodih pritiskati na vlado in nemško večino v zbornici, da dobé svojega zastopnika v deželnem odboru in deželnem šolskem svetu. To pravično zahtevo naglašajo štajerski Slovenci že mnogo let; upamo, da se ne uresniči prorokovanje graške tete, češ, da ostanejo vse resolucije brez vspeha.

(Iz Trsta) se nam danes poroča: Shod kranjsko primorskega gozdarskega društva se vrši ob najlepšem vremenu. V nedeljo so se zborovalci sešli v Sežani. V ponedeljek so se podali ob 1/6 zjutraj v Lipnico, ter si ogledali ondetne krasne gozde, ter c. in kr. kobilarno; potem se je šlo v Lokvo in črez hribe mimo Rodika v Hrpele. Po kosilu so si ogledali naprave zoper hudournike pri Buzetu. Včeraj so imeli občni zbor v veliki borzni dvorani v Trstu. Med zborovalci smo tudi opazili njih ekscelenci grofa Coronini in pl. Rinaldini, c. kr. namestnika v Trstu, viteza in državnega poslanca Burgstaller i. t. d. Govor kanonika dr. Elberta: „Kako naj se kmetu pomaga v gozdnem vprašanju in kaj naj se v tem oziru stori“, je bil z velikim navdušenjem sprejet; istotako so bili sprejeti enoglasno njegovi samostalni predlogi. Natančneje o tem zanimivem in jako koristnem zborovanju prihodnjič. — Počastil nas je tudi državni poslanec Pernerstorfer. Poslušalce je imel ravno te vrste, kakor pri Vas v Ljubljani. Peli so njemu na čast laško in slovensko, ter tudi napivali. Srečnega se je čutil Pernerstorfer in veseli so bili tudi delavci svojega doždevnega rešitelja.

(Potovanje v Lourd.) Oglasila za vdeležbo velikega romarskega potovanja v Lourd, ki je določeno na 31. avgusta, so jako mnogobrojna. Čas za oglašenje poteče z dnem zadnjega julija. Osrednje vodstvo na Dunaju je storilo že potrebne korake pri vseh železničnih in drugih postajah na Tirolskem, Predarliskem, v Švici in Franciji. Vdeležniki ostanejo v Curichu jedno noč, v Lyonu jeden dan in dve noči, v Lourdu, kamor so vdeležniki namenjeni, šuri dni, v Parayle-Monialu, kjer je znamenita božja pot Jezusovega Srca, jedno noč in jeden dan, in v Maria-Einsiedel, jeden dan in dve noči. Stroški za vožnjo, hrano in stanovanje mej tem časom znašajo za tretji razred 125, za drugi 188 in za prvi 240 gld. Kdor se hoče vdeležiti tega potovanja, mora do zgoraj označenega dne naznaniti svoj natančen naslov ter razred, v katerem se hoče voziti, odboru za potovanje v Lourd, Dunaj, I. okraj, Annagasse št. 9. Natančen vspeh tega božjepotnega potovanja se objavi v najkrajšem času.

(Kakor pri nas.) Nemški „schulverein“ je že več let vzdrževal tri nemške šole v Vršovem, Libenu in Holešovem pri Pragi ter trosil za-nje nad 30.000 gld. na leto. Letos je sklenilo društvo, da te šole opusti. Nemško-nacionalna „Ostdeutsche Rundschau“ piše: „Velika škoda za nemštvo ni, če se opusté te šole, kajti ni resnica, da je te šole obiskovalo 700 nemških otrok, ker je komaj toliko Nemcev v vseh treh krajih.“ Jednaka je pri nas, ker se mnogokje, posebno pa v Ljubljani, zaradi deset nemških otrok muči z nemščino 100 slovenskih.

Društva.

(Bolniška blagajna mojstrov za drug rokodelskih obrtov) bo de imela izredni občni zbor dne 12. julija t. l. ob polu 11. uri dopoldne v mestni dvorani. Na dnevnem redu je poročilo društvenega odbora glede premembe § 6. društvenih pravil, katera prememba je potrebna, ker je mej člani mnogo kolesarjev.

(Veselica šentpeterskih podružnic sv. Cirila in Metoda) je bila zelo dobro obiskana. Veselico so počastili gg.: župan I. Hribar, ces. svetnik Ivan Murnik, predsednik trg. in obrt. zbornice Iv. Perdan, več dež. poslancev, mestnih odbornikov in drugih odličnih dostojanstvenikov. — Predsednik podružnice, preč. gosp. Martin Malenšek pozdravil je s toplimi besedami mnogobrojno občinstvo, posebno še preč. zastopnice litijsko-šmartinske podružnice, katere so prišle z bogatimi darovi za glavno družbo tudi počastit s svojim posetom to prekrasno veselico, in je poudarjal, da, ako bomo vsi Slovenci složno skupno brez razločka delovali za to prekoristno družbo, ni se treba potem bati pogina milega in čvrstega slovenskega naroda. Slavnostni govornik, glavne družbe blagajnik, drž. poslanec preč. gosp. Anton Koblar, je poudarjal namen, napredek in razvoj družbe. Kako globoki utisek da je napravil pri slavnem občinstvu, bilo je dokaz burno odobravanje njegovega slavnostnega govora. — G. Ivan Roštan rešil je svojo težko nalogo prav povoljno. — Tamburaški zbor Sokola pod spretnim vodstvom gosp. Vlad. Ravniharja, kateri je iz naklonjenosti do družbe in zavedajoč se sokolske dolžnosti, priskočil za ta večer tamb. zboru na pomoč, da je isti z največjo sigurnostjo in preciznostjo mej splošnim odobravanjem častno rešil svojo nalogo. — Pevski zbor „Slavec“ pod spretnim vodstvom svojega pevovalke gospod Sachsa izvajal je težke zборе s tako natančnostjo in dovršenostjo, da se sme pohvaliti, zato je pa tudi splošno in zaslužno pohvalo žel. Vzlasti se je odlikoval kvartet „Iirija“. Ze pri njegovem nastopu pozdravilo ga je občinstvo s ploskanjem, a točko za točko morala je četvorica vsled burnega in toliko časa trajajočega ploskanja dva- do trikrat ponavljati.

Telegrami.

Dunaj, 8. julija. Kardinal Agliardi je odpotoval včeraj zvečer v Rim. Na kolo-dvoru so se poslovili od njega mnogoštevilni člani diplomatskih zastopov in mestno zastopstvo.

Dunaj, 8. julija. Helena Boguslavski, soproga dunajskega arhitekta, ki se je pred dvema mesecema ustrelil v Solnogradu, je skočila skozi okno svojega stanovanja v tretjem nadstropju na kamenita tla in obležala na mestu mrtva.

Trst, 8. julija. Iz dosedaj neznanih vzrokov je navstala včeraj zjutraj eksplozija v parnem plinu „Economia“. Dva delavca sta bila težko ranjena; jeden je popoldne umrl za bolečinami. Škoda je precej znatna, ker je pokvarjene blizu 150 vagonov pšenice.

Pariz, 8. julija. „Agence Havas“ poroča iz Aten: Včerajšnji shod krščanskih zastopnikov na Kreti je sklenil, pozvati vse one krščanske poslance, ki so izjavili, da se ne vdeležijo zborovanja v narodni skupščini, naj prekličejo svojo izjavo ter sodelujejo v narodni zbornici, da se dožene razprava o spremembi kalepške pogodbe.

Parma, 7. julija. Minulo noč je naletela redarska patrolja na nekega Cassinellija, ki je pod policijskim nadzorstvom, in ga hotela aretovati. Velika množica ljudij se je pa potegnila za Cassinellija in napadla redarje. Nastal je velik poboj, v katerem je bil ustreljen Cassinelli in ranjenih mnogo oseb. Vojaštvo je moralo priti redarjem na pomoč.

London, 8. julija. „Reuters Office“ poroča iz Bulowaya, da je obrist Blumert minulo nedeljo po večurnem boju zapodil v beg Matabele, ki so izgubili 100 mož. Na angleški strani je padlo le 23 vojakov.

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so
antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena
škatlici 25 kr., 10 škatlic gld. 2.—. 124 (50—19) 4

Umrli so:

6. julija. Antonija Pompe, pisarjeva hči, 2 leti, Križevniške ulice 9, davica.

Tujci.

6. julija.

Pri **Stor. u:** Aversperg, Pongraz, Krenfeld, Oesterreicher, Noel, Grünwald z Dunaja. — Sonezek iz Znojma. — Deutsch

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

iz Budimpešte. — Wolf, Treisinger, Jahseich iz Trsta. — Hein, Radl, iz Grada. — Seagner z Reke. — Hafner iz Zagorja. — Barbo z Dolenjskega. — Langer iz Bralina. — Majdič iz Domžal. — Klopčič iz Morav. — Žitko iz Prestraneka. — Marghitich iz Polja. — Milanović iz Vel. Milanoveca. — Sturm iz Ustja.

Pri **Matiču:** Tralovic, Ebner, Piesen z Dunaja. — Agnani iz Trsta. — Koristka iz Zagreba. — Bedini z Reke. — Mustill, Zborovič, Čížek iz Prage. — Facal iz Maribora. — Labres iz Pulja. — Schink iz Zagorja. — Faber iz Rimskih Toplic.

Pri **Lloydu:** Filipič iz Trbovelj. — Rumprecht s Krškega. — Vasle iz Št. Pavla. — Laurenčič z Vrhopolja. — Jaman in Kordas iz Trsta. — Sirola iz Zagreba. — Sitar iz Toplic. — Holmar iz Št. Ruperta. — Nabergoj iz Proseka. — Križ iz Pulja. — Gabršček iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru:** Schrenk iz Monakovega. — Wintersteller iz Solnograda. — Ganslmayer iz Kočevja. — Münzberg iz Krnova. — Kotter iz Draždan.

Pri **Južnem koloavoru:** Watzak iz Linca.

Eksekutivne dražbe.

Antona Torkerja iz Zasipa nepremakljivo posestvo (530 gld.), terjatev 400 gld., dne 10. julija in 10. avgusta v Radovljici.

Janeza Kumerja iz Lukovk zemljišča (2035 gld.) dne 15. julija in 14. avgusta v Trebnjem.

Jere Praunseis iz Ljubljane premakljivo posestvo, hišna oprava in vinska zaloga (1806 gld. 28 kr.), terjatev 2441 gld. 08 kr., dne 16. julija in 30. julija v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera-tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
7	9. zvečer	736.7	19.2	sl. jvzh.	jasno	
7	7. zjutraj	736.4	15.0	sl. svzh.	jasno	0.0
8	2. popol.	735.5	27.9	sr. jug	"	

Srednja večerajna temperatura 19.7° in za 0.2° nad normalom.

487 1—1

Podpisana naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je njen predragi soprog, gospod

Anton Spindler,

c. kr. knjigovodja v Brežicah na Štajerskem,
(zdaj na odmoru bivajoč v Kranjski Gori)

danes zjutraj ob 5. uri za srčnim mrtvoudom mirno preminol v Gospodu.

Pogreb predraztega pokojnika bode tukaj v Kranjski Gori dne 10. julija t. l. ob 10. uri dopoldne z biljami in s sv. mašami.

Priporočam preljubega soproga v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Kranjski Gori, dne 8. julija 1896.

Roza Spindler,
soproga.

Zahvala.

Podpisano predsedništvo spolnuje svojo prijetno dolžnost, da se tem potom najsrčnejše zahvaluje vsem onim, kateri so na katerikoli način prijazno pripomogli, da se je slavnostna veselica v proslavo slovanskih blagovestnikov tako povoljno in v vsakem oziru sijajno izvršila.

Posebno zahvalo pa še izreka prejšitemu državnemu poslanecu gosp. Antonu Koblarju za izvrstni govor, gospodu Ivanu Roštanu za lepo deklamacijo; slav. moškemu četvero-spevu „Iirija“ za milodoneče, izbrno in zares umetno pred-našano petje; slav. pevskemu društvu „Slavec“ za precizno in prelepo izvajanje krasnih pesmi; slav. tamburaškemu zboru ljubljanskega „Sokola“ in njegovemu začasnemu vodji gosp. Vladimiru Ravniharju za izbrno tamburanje; vsem častitim gospodičnam za njihovi neumorni trud pri razprodajanji šopkov in sladkorčekov. — Toraj vsem skupaj in vsakemu posebej bodi še enkrat najsrčnejša in najiskrenejša zahvala.

Za šent-petersko moško in žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani:

Marija Zarnik, **Martin Malenšek,**
t. č. podružnična predsednica. t. č. podružnični predsednik.

Naznanila (anonce)

za poljubne tu- in inozemske časnike, strokovne liste, koledarje itd. preskrbuje najtočnejše in najcenejše že nad 38 let na dobrem glasu delujoči prvi avstr. naznanilni zavod

A. Oppelikov naslednik
Anton Oppelik,

Dunaj I., Grünangergasse št. 12.

Najnovejši časniški in koledarski katalog in tudi proračuni na željo zastoj.

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Vabilo

na

osmi redni občni zbor
„Katol. tiskovnega društva
v Ljubljani“

v sredo, dne 15. julija 1896, ob 10. uri dopoldne
v knjižnici duhovskega semenišča.

Dnevni red:

1. Ogovor predsednika.
2. Sajnikovo poročilo o odborovem delovanju v dobi od zadnjega občnega zbora.
3. Volitev novega odbora.
4. Posamezni predlogi in nasveti.*)

V Ljubljani, dne 24. junija 1896.

Odbor.

*) Kdor bi hotel staviti kak samostojen predlog, blagovolj ga oglašiti odboru do 10. julija.

Pisarja,

zmožnega slovenščine in nemščine v besedi in peresu ter iz-
vežbanega v pisarniških opravilih, sprejme neka dunajska
tvrdka. — Ponudbe z naznanjenimi zahtevami vred sprejme
pod šifro A. B. upravništvo „Slovenca“. 486 2—1

Tovarniška zaloga 248 20-15

šivalnih strojev in pristojev za vozarenje

Iv. Jax v Ljubljani, Dunajska
cesta št. 13

priporoča kot najboljši pristoj za vozarenje na daljavo

„Dürkopp-Diana“

Katalogi zastoj in franko.

Razglas.

Na c. kr. državni gimnaziji v Kranju
vpisavali se bodo učenci, kateri nameravajo vstopiti
v prvi razred.

v sredo, dne 15. julija

od 9. do 12. ure v ravnateljevi pisarni. Vsprejemne
preskušnje vršile se bode v četrtek dne
16. julija od 1/2 9. ure zjutraj dalje.

Dotični učenci pridejo naj v spremstvu starišev
ali njihovih namestnikov ter naj prineso seboj krstni
list in zadnje šolsko spričevalo. Vsprejemna taksa je
določena na 3 gld. 30 kr., ki se bode onim, ki pre-
skušnje ne bi prestali, vrnila.

Učenci, kateri so oddaljeni od Kranja, pa se
morejo javiti za vsprejem tudi pismeno, vpslati
morajo krstni list, zadnje šolsko spričevalo ter takso.
Vendar pa se morajo v četrtek, dne 16. julija pred
preskušnjo predstaviti osebno gimnazijskemu ravnatelju.

Ravnateljstvo c. kr. drž. gimn. v Kranju
dne 1. julija 1896. 477 3—2

Sidro

Liniment. Capsici comp.

18—14 z lekarne Richter-jeve v Pragi 296

priznana izvrstno bolečine olajšujoče ma-
zilo je dobilo posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v
vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno
domače zdravilo kar kratko kot 726 70-61

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z
znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

Štupa za prašiče

ali in
svinjski redilni
hranilni prašek.

Najboljše varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče.

1 zavoje 25 kr., 5 zavojev 1 gld.

Priporoča, prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

lekarna Trnkóczy

76 1 v Ljubljani, 463 10-3
pri rotovžu, zraven mestne hranilnice.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake 80 kr., za dijakke 50 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,
Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Zavod
34 za 26-13
umetnost
slikarij
na
steklo
B.Škarda
v Brnu.

Specijaliteta:
Izdelovanje cer-
kvenih oken.
Sedemkrat odlikovan.
Ceniki zastoj
in franko.
Katalogi na upogled.

Najboljše, svetovno
črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje
obuvalo lepo temno-črno se
lesketajoče in si je želi
ohraniti trpežno, kupi naj
edino le

Fernolendtovo
črnilo za čevlje

c. kr. priv. tovarne,
ustanovljene
leta 1832 na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj
se natančno na moje ime: **St. Fernolendt.**

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev
usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsako-
vrstne tinte, svitla naravna crme za svitlo usnjato
obuvalo in pisni pečatni vosek. 33 52-26

„Zacherlin“

učinkuje čudovito! Usmrti — kot
nobeno drugo 225 15-11

sredstvo — vsakovrstno golazen in je tudi naj-
bolj poznato ter uporabljeno. Njega znaki
so: 1. zapečaten steklenica, 2. ime „Zacherlin“.

Pristni „Zacherlin“ prodajajo v Ljubljani:

Uradniško kon- sumno društvo, Ivan Fabian, Karol J. Holzer, Ivan Jebračin, Anton Ječminek, Jeglič & Leskovic, C. Karinger, J. Kastner,	Mihael Kastner, J. Klauer, Josip Kordin, Anton Krisper, Peter Lassnik, Mihaela Lavriča nasl. F. Grošelj, Alojzij Lenček, Ivan Perdan,	Karol Planinšek, Jernej Reitz, A. Scharabon, Iv. Ev. Wutscherja nasl. V. Schiffer, A. Staenl, Fran Stupica, M. E. Supan, Frane Terdina,
--	---	---

Dobi se tudi v naslednjih krajih na **Kranjskem**:

V Postojni, Polhovem Gradcu, Borovnici, Velikih
Laščah, Kočevju, Krškem, Hribu Fr. Kovač, Idriji, Kranju,
Kostanjevici, Litiji, Mokronogu, Koprivniku, Mirni, na
Vrhniki, v Trzinu, v Radovljici, Ribnici, Radečah, Za-
gorju, Žužemberku, Kamniku, Dragi, Trebnjem, Črnomlju,
Bledu, Cirknici. V Škofji Loki: M. Zigon in E. Burdych.

Usojam si najudaneje naznaniti tem potom p. n. občinstvu, da sem dne
1. t. m. prevzel

hotel in restavracijo Fischer
v Kamniku, Kranjsko,

in jo bom na svoj račun nadalje vodil.

Za dobre pijače, okusno kuhinjo po zmernih cenah, kakor tudi za
solidno postrežbo se bode najboljše skrbelo.

Tukaj je na razpolago 16 z vsemi potrebščinami oskrbljenih sob pri zmer-
nih cenah.

Sluge pri vsakem vlaku.

Trgovski potovalci uživajo ugodnejše cene.

Za mnogoštevilen obisk prosi velespoštovanjem

481 (3-2)

Emil Keržiznik.

Gostilno na Bledu

z novo opravljenimi sobami, dobrimi jedili,
izvrstnim dolenjoem in istrijanom, ter Kosler-
jevim marčnim pivom

priporoča

Jakob Peternel,
posestnik.

479 3-3

Cement,
železniške šine,
traverze,

264 28

vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, cinkasti
in pocinkano ploščevino, storje za obijanje stro-
pov, samokolnice, vsakovrstno kovanje za okna
in vrata, sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje,

priporoča po zelo znižanih cenah

Andrej Druškovič, trgovec z železnino

Glavni trg 9/10. Ljubljana. Glavni trg 9/10.

Dunajska borza.

Dne 8. julija.		
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	80
Avstrijska zlata renta 4%	123	45
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	20
Ogerska zlata renta 4%	122	65
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	35
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	957	—
Kreditne delnice, 160 gld.	354	75
London vista	119	85
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	75
20 mark	11	74
20 frankov (napoleonor)	9	51 ^{1/2}
Italijanski bankovci	44	35
C. kr. cekini	5	65

Dne 7. julija.		
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld.	— kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156	—
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	—
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	60
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138	75
Dunavske vravnave srečke 5%	126	25
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	—
Posojilo goriškega mesta	112	—
4% kranjsko deželno posojilo	—	—
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	25
Prioritetne obveznice državne železnice	223	75
južne železnice 3%	169	75
južne železnice 5%	129	20
dolenjskih železnic 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 25	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	—	—
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	—
Rudolfove srečke, 10 gld.	22	50
Salmove srečke, 40 gld.	69	—
St. Genois srečke, 40 gld.	69	—
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61	—
Ljubljanske srečke	22	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156	25
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3355	—
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	415	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102	50
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	61	—
Montanska družba avstr. plan.	77	20
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	158	—
Papirnih rubljev 100	126	75

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanja
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.